

(ιδ. λειώνω), ἀντίθ. ἀλειωτός 1, ἀνάλειωτος, πηχτός.

ἀνάλειωτος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. (λ. ἀνάλυωτος) Δημητρ. (λ. ἀνάλυωτος).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀναλειωτός τοῦ ἀρκτικού α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2 α.

Ὁ μὴ διαλυθεῖς, ὁ μὴ τακεῖς ἐνθ' ἀν.: Βούτυρο ἀνάλειωτο Λεξ. Δημητρ. Ἀνάλειωτα ἔς τοὺς ψηλὰς βουνόκορφες τὰ ἱερόντα αὐτόθ. Συνών. ἀλειωτός 1, πηχτός, ἀντίθ. ἀναλειωτός, ἀναλυτός, λειωμένος (ιδ. λειώνω).

ἀνάλεμα τό, ἀμάρτ. ἀνέλεμα Α.Κρήτ. ἄνελεμα Θ.κ. (Σιρέντζ.).

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναλέγω.

Περιτύλιξις, περιεὶλησις νήματος, σχοινίου κττ. ἐνθ' ἀν.: Εἶδ' ἀνάλεμα εἶναι ἄκρον ποῦ ἄκρον τοῦ σκοινίου! Κρήτ. Συνών. ἀναλεμός, ἀντίθ. ἀνάλυμα, ἀναλυμός.

ἀναλεμός τό, Δ.Κρήτ. Χίος ἀνελεμός Χίος

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναλέγω.

Ἀνάλεμα, ὁ ιδ., ἐνθ' ἀν.: Αἰνιγμ. Ἀναλέγω ἀναλέγω καὶ ἀναλεμό δὲν ἔχει (ἢ μακρὰ ὁδὸς) Χίος

ἀναλεσιὰ ἡ, Σέρφι. Σίφν. κ. ἀ. ἀνελεσιὰ Τήν. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ἀλεσιὰ.

Ἀργία τῶν ἀνεμομύλων ἔνεκα νηνεμίας ἐνθ' ἀν.: Τώρα εἶναι ἀναλεσιὰ Σέρφι. Ἦτανε τόσες ἀναλεσιὰς Σίφν.

ἀνάλεστος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀνάλεστους βόρ. ιδιόμ. ἄλεστος σύνθηθ. ἄλεστους πολλαχ. ἄλετος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀλεστός. Τὸ ἄλεστος κατ' εὐθείαν ἄνευ συνθέσεως τοῦ ἀρκτικού α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2 α. Ὁ τύπ. ἄλετος ἐκ τοῦ μεταγν. ἀλετός, ὅπερ παρανοηθὲν ἐνομίσθη ὡς ἐπίθετον. Πβ. ἀλετός.

1) Παθ. ὁ μὴ μεταβληθεὶς εἰς ἄλευρον, ὁ μὴ ἄλεσθεις, ἐπὶ δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὁμοίων κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): Ἀλεσμο-γέννημα-κρηθάρη-σιτάρη ἀνάλεστο. Καφὲς ἀνάλεστος κοιν. Ἐχαλάει ἡ χαμαϊλέτῃ καὶ τὰ κοκκία μ' ἐπελέσαν ἀνάλεστα (ἐχάλασε ὁ μύλος καὶ ὁ σῖτος μου ἔμεινε ἀνάλ.) Χαλδ. Ἀνάλεστο τσουπάδ' (ἀραβόσιτος) Ὁφ. || Παροιμ. φρ. Ποιὸ σ'τάρη ἔμεινε ἄλεστο; (ἐπὶ γυναικός, ἡ ὁποία εἶναι μὲν δυσειδής, ἀλλὰ ὑπανδρεύεται) Αἰγίν. 2) Ἐνεργ. ὁ μὴ ἀλέσας Νάξ. Σύμ. —Λεξ. Περίδ.: Ἄσμ.

Τσαγκάρις ἀξυπόλυτος, ράφτης παραλυμένος καὶ μυλωνᾶς ἀνάλεστος, φουρνάρις πεινασμένος Νάξ.

ἀναλεύρωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀλεύρωτος Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Σύμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀλεύρωτος < ἀλευρώνω. Τὸ ἀλεύρωτος ἄνευ συνθέσεως τοῦ ἀρκτικού α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2 α.

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔχει πασπαλισθῇ μὲ ἄλευρον, ὁ μὴ ἀλευρωμένος: Πιτ-ταρίδι ἀλεύρωτον (πιτ-ταρίδι = κεφτές) Σύμ. Τ' ἐμὰ τὰ λώματα ἀλεύρωτα εἶναι (λώματα = ἐνδύματα) Τραπ.

ἀναλεχτά ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀνελεχτά Θήρ. —Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀναλεχτός.

Μετά καλπασμοῦ, ταχέως ἐνθ' ἀν.: Ἀνελεχτά πάει τ' ἄλογο-τὸ μουλάρι Θήρ.

ἀναλεχτός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνελεχτός Θήρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναλέγω. Ἐν ἐγγράφῳ Σκιαθ. τοῦ 1653 φέρεται «λινὰ μεσάλια δεκαπέντε, τὰ δέκα ἀναλεχτά καὶ τὰ πέδι κεδητά».

Ἐν τῇ ἱππασίᾳ ὁ μετὰ καλπασμοῦ γινόμενος: Ἀνελεχτός δρόμος. 2) Οὐσ., καλπασμός.

ἀναλήφω Ἡπ. Μέσ. ἀναλήφομαι Ἡπ. ἀναλήφουμι Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀναλήφτομαι Λεξ. Μπριγκ. ἀναλήβομαι πολλαχ. ἀναλήβομαι Θράκ (Σαρεκκλ.) Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. κ. ἀ. ἀναλήβομαι Κύπρ. ἀναλήβουμι Θράκ. (Αἰν.) κ. ἀ. ἀνελήβομαι Θράκ. κ. ἀ. ἀνελήβομαι Θήρ. Ἰων. (Κρήν.) Νίσυρ. Πάρ. Σίφν. κ. ἀ. ἀνιλήβομαι Θράκ. Ἀόρ. ἀναλήφθηκα ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,34 ἀναλήφθηκα σύνθηθ. ἀνελήφθηκα πολλαχ. ἐνελήφθηκα Θήρ. ἠνελήφθηκα Θήρ. ἄνελήφθηκα Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἀόρ. γ' προσώπ. ἀναλήφτη πολλαχ. ἀναλήφτην Κύπρ. ἀνελήφτη πολλαχ. ἐνελήφτην Μεγίστ.

Ὁ ἐνεργ. τύπ. ἀναλήφω ἐσχηματίσθη ὑποχωρητικῶς ἐκ τοῦ μέσ. ἀναλήφομαι, οὗτος δὲ ἐκ τοῦ ἀναλήφτη παρὰ τὸ εὐχρηστον ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ γλώσσῃ ἀνελήφθη Ἀόρ. τοῦ ἀρχ. ρ. ἀναλαμβάνω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀγγελοκρούω, ἀγγελοσκιάζω κτλ.

1) Ἀνέρχομαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀναλαμβάνομαι σύνθηθ.: Ἀναλήφτηκε ὁ Χριστὸς σύνθηθ. Ἀναλήβει ὁ Χριστὸς πολλαχ. 2) Γίνομαι ἄφαντος, ἐξαφανίζομαι, συνήθως εἰς τὸν Ἀόρ. ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων σύνθηθ.: Ἀναλήφτηκε ἡ ἀνελήφτηκε τὸ πρᾶμα-τὸ ψωμί κττ. πολλαχ. Ὡστε νὰ τοῦ τὸ πῶ ἐνελήφτηκε Θήρ. Πάει τὸ ρολόι μου, ἠνελήφτηκε! αὐτόθ. Οἱ φονεῖς ἐνεληφτήκανε ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ γῆς αὐτόθ. Ἀναλήφτην τὸ δαχτυλίδιον Κύπρ. Ἐνελήφτην τὸ παιδί μου Μεγίστ. Ἐνεληφτήκαν τὰ ψάρια (ἐλειψαν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν) αὐτόθ. Σὰν μὴ ὁ δεῖνα μέσ' ἔς τὸ σπῖτι ἀναλήγονται τὰ πράματα Κρήν. Τῆς Ἀνάληψις λούζονται οἱ γ'ναίκες γιὰ ν' ἀναληφτῇ ἀπ' τοῦ κιφάλ' ἔς κάθε βρόμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Ἄσμ.

Τὸ παραθύρι σφάλιξε καὶ τὸ κορμὶ ἀνελήφτη, οὐλοὶ περνοῦσι μὲ χαρὰ κ' ἐγὼ περνώ μὲ λύπη

Κρήν.—Ποιήμ.

Ἀρπάζει τ' ἄρματα, κρύβει τὴν κάρα, πετᾷ, ἀναλήφτηκε σὰν ἀστραπή

ΑΒαλαωρ. 2,177

Σὲ δύο δρόμους φθάσαμε | ἀγνώριστ' ἐπὶ τέλους, ἄξαφνα μ' ἀναλήφθηκε | ἡ μάνα, τὴ στεροῦμαι

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν.

β) Ἐξαφανίζομαι βυθιζόμενος εἰς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως Νίσυρ. Πάρ. κ. ἀ.: Ἀνελήβεται ὁ Χριστὸς, ἀνελήβομαι κ' ἐγώ, φούντα πλοῦμ μέσ' ἔς τὸ γιὰλὸ (πρόκειται περὶ ἐθίμου). 3) Περιωραίνομαι διὰ θαλασσίου ὕδατος τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως Ἰων. (Κρήν.): Ἀνελήβει ὁ Χριστὸς, ἀνελήβομαι κ' ἐγώ. 4) Λεμβοδρομῶ χάριν διασκεδάσεως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως Θράκ. (Αἰν.) 5) Περιπίπτω εἰς ὕπνον βαθὺν μέχρι ἀναισθησίας, καθ' ὃν βλέπω καὶ ὄνειρον τρομακτικόν, ὅτι πηγαίνω εἰς τὸν Ἄδην καὶ ἐπιστρέφω Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.): Τοῖς σαράντα τῆς Πασκαλῆς δὲν κοιμοῦνται, γιὰτὶ ἀναλήφονται Ἀδριανούπ. || Φρ. Ἀνεληφτηκες, καημένε! (ἐκοιμήθης πολὺ) Σαρεκκλ. 6) Ἐνεργ. κάμνω τι ἄφαντον, ἐξαφανίζω Ἡπ.: Ὁ διάβολος τὸ ἀναλήφει ἢ τὸ ἀνάληψε τὸ δαχτυλίδι.

Ἀνάληψι ἡ, κοιν. Ἀνεληψοῦ Θήρ. —Λεξ. Μπριγκ. Ἀναληψιὸς ὁ, Θράκ. (Σουφλ.) —Γενικ. Ἀρσ. Ἀναληψιοῦ ΑΟἰκονομίδ. Τραγοῦδ. Ὀλύμπ. 136 Ἀνιληψιοῦ Ἰμβρ.

